

کارنامه فیاض

زندگی و آثار بنیان گذار دانشکده ادبیات مشهد در قالب یک کتاب منتشر شد

کتاب «کارنامه فیاض» زندگی و آثار دکتر علی اکبر فیاض، بنیان گذار دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه مشهد (فردوسی مشهد) است که به کوشش دکتر سلمان ساکت منتشر شد. در این کتاب نویسنده با دقت نظر بسیار هر آنچه از دکتر فیاض و نیز هر آنچه درباره او در سال های مختلف منتشر شده است، گرد آورده و یکجا در دسترس علاقه مندان قرار داده است. کتاب پس از پیشگفتار، مقدمه، سال شمار و کتاب شناسی، شامل شش بخش است که در هر بخش گوشه ای از کارنامه فیاض روایت شده است. نویسنده در پیشگفتار کتاب به ضرورت تدوین و تألیف چنین اثری درباره فیاض و مزیت کتاب پرداخته است و پس از آن، در بخش نخست که گسترده ترین بخش کتاب است، آثار فیاض را در شش بخش مقاله ها، ترجمه ها، مقدمه ها، نامه ها، سروده ها و سخنرانی ها عرضه کرده است. در بخش بعدی کتاب هر آنچه درباره فیاض نوشته و منتشر شده، یکجا گرد آمده است. این بخش نشان دهنده شخصیت جامع الاطراف فیاض و تأثیرگذاری وی در جامعه علمی و فرهنگی مشهد و خراسان بوده است. همچنین در ادامه چنان که در کتاب می خوانیم، یادوهای از او در زمان درگذشتش منتشر شده است که نشان

از جامعیت و تعامل و تأثیرگذاری آن استاد فرزانه دارد. این اثر که حاصل پژوهش ها و کوشش های چندین ساله دکتر سلمان ساکت، عضو هیئت علمی گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد، است، با همکاری های بی دریغ خانم الناز رضضانی، دانش آموخته مقطع کارشناسی ارشد رشته زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد به ثمر نرسشته و از سوی نشر ادبیات منتشر شده است.

ما قتل ها را حل می کنیم

یک رمان تازه برای جنایی پسندها

ریچارد آژمن، نویسنده پر فروش بریتانیایی، نخستین جلد از یک مجموعه رمان های جنایی جدید را منتشر خواهد کرد. پس از موفقیت بزرگ رمان «باشگاه قتل پنجشنبه»، این نویسنده از انتشار مجموعه جنایی جدیدی با عنوان «ما قتل ها را حل می کنیم» خبر داد. ایسنا به نقل از گاردین نوشته است: نخستین جلد از مجموعه رمان های «ما قتل ها را حل می کنیم» که در پاییز پیش رو منتشر خواهد شد، داستان دو کارآگاه به نام های استیو و امی ویلبر را روایت می کند. در این داستان، امی جین کار در یک جزیره استوایی دورافتاده یک جسد و کیفی از پول را کشف می کند. استیو یک پلیس بازنشسته است که در یک روستا یک اژانس تحقیقاتی کوچک را اداره و پرونده های بیمه یا گم شدن سگ ها را پیگیری می کند. تاکنون ۱۰ میلیون نسخه از مجموعه کتاب های «باشگاه قتل پنجشنبه» نوشته آژمن در سراسر جهان فروخته شده است و هر چهار جلد این مجموعه تاکنون در جدول فروش کتاب در بریتانیا رکورد شکسته است. «ما قتل ها را حل می کنیم» به وسیله انتشارات وایکینگ در دوازدهم سپتامبر سال ۲۰۲۴ منتشر خواهد شد.

گرام کردی

چرا هما پرنده سعادت شد؟

احسان رضایی بعد از انتشار تصاویر و ویدیوهایی از پرنده افسانه ای همای، که در واقع نوعی کُرکس با نام علمی (Gypaetus barbatus) است، کسانی تعجب کرده اند که چرا مرغ سعادت و خوشبختی، کُرکسی استخوان خوار است؟ هشتصد سال پیش، آقای سعدی، جواب این سؤال را داده است:

همای بر همه مرغان از آن شرف دارد

که استخوان خورده و جانور نیازارد

زین قنبر

علیرضا حیدری | مدرس ویراستاری

ناوبراسته

در حوزه آموزش بررسی هان نشان می دهد تناسب محیط آموزشی با شرایط دانش آموزان رعایت نشده و کمبود کلاس درسی وعدم برخورداری از امکانات مشکلات فراوانی برای دانش آموزان به بار آورده است.

ویراسته

بررسی هان نشان می دهد در حوزه آموزش تناسب محیط آموزشی با شرایط دانش آموزان رعایت نشده است. کمبود کلاس درسی ونبود امکانات هم مشکلات فراوانی برای دانش آموزان به بار آورده است.

نکته

۱. جانمایی نادرست ارکان جمله

۲. حذف عدم،

#زین_قنبر_فارسی

علیرضا حیدری

درنگ

هر شهری نیازمند توسعه همه جانبه است و این توسعه اتفاق نمی افتد، مگر اینکه نمایندگان آن ها چه در مجلس شورای اسلامی یا شورای اسلامی شهر از توان علمی و دانش همه جانبه بهره مند باشند که بتوانند پیگیر مطالبات و نیازهای مختلف باشند. تنوع علمی و آگاهی وجود داشته باشد که بخش هایی از حوزه توسعه نادیده گرفته نشود. ضمن اینکه برگزیدگان باید در مجموع شناختی فراگیر از شهر خود داشته باشند و مهم ترین نیازهای شهر خود را بدانند.

این موضوع در حوزه فرهنگ حساس تر است، به ویژه در شهری مانند مشهد که شهری تاریخی، مذهبی، ادبی، فرهنگی، علمی و انقلابی است و در نگاه نمایندگانش این مجموعه فرهنگی و علمی باید کامل دیده شود. پررنگ کردن وجهی از این نشان های فرهنگی و کم رنگ شدن وجوه دیگر آن، ستم به شاکله فرهنگی و تاریخی این شهر است. مهم ترین نیاز فرهنگی امروز مشهد حفظ و پاسداری از هویت مشهد است که متأسفانه روزه روز دارد رنگ می بازد. محو و از یاد بردن این هویت نگران کننده است. نام ها و بناها و موقعیت های مکانی و شهری نماد روشن و آشکار این هویت اند که هنوز بسیاری از آن ها

بیژن نژدی

کپ

در یکی از شب های سرد زمستان مشهد، وقتی برف تازه شروع به باریدن کرده بود، به کافه کتاب آفتاب رفتم تا چرخی میان کتاب ها بزنم. همین که وارد شدم، صدایی با لهجه آشنای هراتی به گوشم رسید. صدایی که سال هاست صاحبش را می شناسم و او «محمد کاظم کاظمی» بود. کاظمی به دیدار «ولی شاه بهره» از چهره های فرهنگی هرات آمده بود. مردی که این روزها در اوضاعی که می توان آن را زمستان زبان فارسی در افغانستان نامید، در هرات مانده و رئیس فرهنگ سرای «استاد عبدالواحد بهره» است.

زبان فارسی از افتخارات مردم افغانستان است

مسافر هرات در پاسخ به این سؤال که پس از بازگشت دوباره طالبان به قدرت در افغانستان و شرایط پیش آمده برای زبان فارسی وضعیت چگونه است؟ گفت: انسان موجودی است که با درک اصالت انسانی به ایفای رسالت انسانی خود می پردازد و هرگاه با تنگناها روبه رو می شود با متدولوژی و روش جدید می تواند برای رسیدن به هدفی که برای

هویت فرهنگی

مشهد

چقدر برای یک نماینده مهم است؟

در حافظه مردم باقی است و در حال از بین رفتن است؛ در حافظه مردمی که دیروز را با خود به امروز آورده اند و اگر غفلت کنیم، چنان که بخش زیادی از این سرمایه را از دست دادیم، بقیه را هم از کف خواهیم داد. حافظه تاریخی مردم، بخش مهم و منبع زنده و قابل اعتماد در این هویت بخشی است. نمایندگان مشهد بیش از هر چیز باید به این منبع اصالت دار یعنی هویت مردم مشهد توجه کنند. به خاطر دارم برای اصلاح هندسی میدان سعدی، آنچه در نظرسنجی مردم آن منطقه به دست آمده بود و در خاطر ساکنان آن محدوده باقی مانده بود،

آب نمای وسط میدان بود. این یعنی به سادگی میلمان و چیدمان هویتی که در ذهن جامعه باقی مانده است، شوخی نکنیم و در توسعه شهری آن ها را در نظر بگیریم. مشهد در دهه های گذشته با این رویکرد پیش نرفته است و خاطرات و هویت های تاریخی و فرهنگی و انقلابی در نقاط خاطره انگیزی مانند، میدان آزادی، میدان ده دی، میدان شهدا، میدان احمدآباد و بسیاری دیگر از از محله ها و میدان ها و کوچه ها قربانی توسعه شده است و نشان های هویتی خود را از دست داده اند. امروز ما از محله های قدیمی و

مشهد و هرات آینه اند برای هم

گفت وگو با «ولی شاه بهره» فعال ادبی شهر هرات، درباره پاسداری از زبان فارسی در وضعیت امروز افغانستان

دارد هم وجوه تاریخی و ادبی و علمی، شخصیت های اندیشمند فراوانی داریم که نام آن ها می تواند بر پیشانی کوچه و خیابان ها و مکان های مهم نصب شود. گذشته از میدان ها و خیابان هایی که از گذشته در این شهر به نام بزرگان علمی و ادبی بوده است، چرا در این شهر جایی آبرومند به نام امثال مولانا و خواجه نصیرالدین نیست؟ چرا نام قهرمانان شاهنامه بر پیشانی خیابان های ما نیست؟ و...

این است که نمایندگان این شهر باید به این هویت جمعی و تاریخی مشهد حساس باشند. باید از تخریب پی درپی بناهای تاریخی و ارزشمند جلوگیری کنند. باید چنان که در مستند «غیررسمی» دیدیم، مشی و رفتار رهبری را در مواجهه با اهالی فرهنگ و دانش الگو قرار دهند و این شخصیت های علمی و ادبی و هنری را محترم شمارند، هرچند با آن ها زاویه فکری داشته باشند.

مشهد یک شهر نیست؛ یک تاریخ و یک فرهنگ است. فرهنگی که اگر به گوشه گوشه تاریخ و جغرافیای آن بنگریم، خواهیم دید که آثار این فرهنگ و هنر و ادبیات در کشور پیداست و جلوه های درخشان آن زیب و زینت دفتر فرهنگ ایران است. نشانه های روشن هنر و ادبیات این سرزمین در فهرست بلند بالایی دیده می شود که هر کدام در شمار مفاخر و مشاهیر نام برداری قرار دارند و افتخاری برای ایران.

را به رسمیت نمی شناسد. ما در طول ۴۵ سال گذشته با درک رسالت انسانی به ایفای وظیفه ادبی و فرهنگی خود پرداخته ایم. در شرایط امروز هم از طریق فرهنگ سراها با تدبیر محافل، کارهای آموزشی و فرهنگی را ادامه می دهیم و معتقدیم که این یکی از راه های پاسداری از زبان فارسی در شرایط امروز است. انجمن های ادبی، فرهنگی و عرفانی در هرات هنوز نفس می کشند و این انجمن ها هستند که:

غبارم لیک صد خورشید تابان در بغل دارم / چراغ تورم و طوفان نخواهد کرد خاموشم

چراغ هایی که تورگونه باشند، چراغ هایی که جوششی باشند و الهی باشند، طوفان هم نمی تواند این چراغ ها را خاموش کند. هنوز نهضت های علمی، فرهنگی، ادبی و عرفانی به لطف خدا در هرات فعالیت می کنند و چون مالک این ارزش ها هستند، هر کدام به نوبه خود ادای دین می کنند.

یاران هم پیاله به هم خویش می شوند ولی شاه بهره در پاسخ به این سؤال که مشهد در نگاه شما چگونه است، گفت: ما وقتی مشهد را می بینیم گویا در مقابل آینه ای هستیم و خود را در آن می بینیم. به قول صاحب دلی بیگانگی زمجلس می خورگان نجو / یاران هم پیاله به هم خویش می شوند

کمونیسم» به عنوان یک متن بنیادین مدرن؛ نوشته های «اخماتووا و سولزیستین» و بالاخره «هری پاتر».

در پایان، اشاره به این نکته خالی از فایده نیست که نویسنده کتاب، در کنار مطالعه مقالات و کتب مربوط به موضوع پژوهشش، به چند سفر تحقیقاتی نیز رفته و تلاش کرده است تا از نزدیک، به مشاهده بعضی مکان ها و آثار به جای مانده، و همچنین، گفت وگو با افراد مرتبط با فصل های مختلف کتاب بپردازد. جالب است که نویسنده، به موزات نوشتن پیرامون یافته های جدی و تحقیقاتی حاصل از این مسافرت ها و در لایه لای آن ها، بالم روان و شیرین کش گزارش های خواندنی، کوتاه و باهمزای از سفرها و بعضی لحظات آن ها درج می کند که انصافاً، خستگی خواندن بخش های جدی کتاب را از تن، و بهتر است بگوییم، از روان خواننده می تکاند، مانند ملاقات تصادفی با نوه یکی از شخصیت های نمایشنامه ای از درک والکات، برنده نوبل ادبیات به سال ۱۹۹۲، در ساحل کشور تازه تأسیس کارائیبی سنت لوسیا با ۶۰ هزار نفر جمعیت (ص ۲۸۶). ضمناً ناگفته نگذاریم که این جناب والکات، به خاطر سرایش «اومروس» (Omeros) شعری حماسی به سبک هومر، و به خاطر خلق یک سنت حماسی بومی برای کشورش، سنت لوسیانونیل ادبیات گرفته است؛ و فعالیت ادبی اش، درست همان کاری است که فردوسی بزرگ، حدود هزار سال پیش، برای ایران انجام داده است.

/ جهان مکتوب؛ چگونه ادبیات به تاریخ شکل داد؟

/ نویسنده: مارتین پوکتر

/ مترجم: علی منصور

/ ناشر: بیدگل

/ چاپ پنجم ۱۳۴۰

/ ۵۶۶ صفحه، ۳۹۵ هزار تومان

ادبی که داریم به ایفای رسالت می پردازیم. در عرفان داریم که چون صوفی دارای حالاتی است به همین دلیل او این الوقت است. اما عارف که دارای مقامات است، ابوالوقت است. یعنی شرایط و فراز و فرودها

داشته ایم که در برهه های مختلف زمانی برای حفاظت از این میراث تلاش کرده اند. من فکر می کنم که حفاظت، نگهداری و پاسداشت بازتآب و معرفی ارزش ها یک وظیفه است، ما با درک اصالت فرهنگی و

خود مشخص کرده است، تلاش کند. زبان فارسی دری یکی از لایه های شئون و اعتبارات تاریخی و فرهنگی و از افتخارات مردم افغانستان است و جایگاه خود را دارد. در این حوزه ما پیشکسوت هایی

درباره کتاب «جهان مکتوب؛ چگونه ادبیات به تاریخ شکل داد؟»

چند هزار سال ادبیات و تأثیرش بر جهان ما

کاتبان آن، یعنی «عزرا» می رود که متخصص خط آرامی بود و به عنوان سردسته شماری دیگر از کاتبان تلاش کرد تا با گردآوری متون پراکنده عبری و سپس، ترجمه و تفسیر آن ها، کتاب مقدس را برای مخاطبان عمومی قابل فهم کند (ص ۸۴). در فصل بعد، با عنوان «آموختن از بودا، کنفوسیوس، سقراط و مسیح» نویسنده به سراغ چهار شخصیت اثرگذاری می رود که هر چند خودشان چیزی ننوشتند، امانوشته های به یادگار مانده از شاگردان آنان، بخش های مهمی از تاریخ بشر را شکل داده است. او در ص ۱۱۸ چنین می نویسد: «هنگامی که [آموزه های گفتاری این چهار آموزگار] به نوشتار تبدیل شدند، به کمک نوآوری های فناورانه همچون پوست نوشته، کتاب، کاغذ و چاپ ترویج یافتند». جالب است که پرداختن به نوآوری های مرتبط با نوشتن، یکی از دغدغه های اصلی نویسنده در جای جای کتاب، و به طور ویژه، موضوع فصل هفتم کتاب، با عنوان «گوتنبرگ، لوتر و جمهوری نوین چاپ» است، ناگفته نماند، بعضی موضوع های سایر فصل های کتاب عبارتند از: نخستین رمان تاریخ ادبیات جهان یعنی «سرگذشت گنجی» که حدود سال ۱۰۰۰ میلادی، در ژاپن و احتمالاً توسط بانو «موراساکی شیکیبو» نوشته شده است؛ «دُن کیشوت»، متن «مانیفست

